

Отговаряме второ: Законъ тѣ Евангелскый говори въобще, и за това изискува опрѣдѣленія въ особность, на примѣръ: Законъ тѣ Евангелскый заповѣдува да ся причащаваме отъ тѣлото и кръвь тѣ Христовы, нѣ не опрѣдѣлява съсъ какъвъ начинъ и кога; За това черковни тѣ начялници сѣ установили да ся причащава всякый четыри пѣти въ годинѣ тѣ, или най малко единъ пѣтъ прѣдъ Пасхѣ тѣ. Законъ тѣ Евангелскый не е прѣдопрѣдѣлилъ какъ да ся причащаваме, слѣдъ яденіе то ли, или прѣдъ яденіе то; Въ първы тѣ врѣмена ся причащаважъ слѣдъ яденіе то, като послѣдуважъ тайнѣ тѣ вечерѣ Христовѣ, гдѣ то на ученици тѣ слѣдъ яденіе то е было дадено причастіе то: Нѣ послѣ друго яче опрѣдѣлихъ черковни тѣ начялници по благословны и нуждны причины. Сѣщо то може да ся рѣче и за кръщеніе то.

Законъ тѣ Евангелскый заповѣдува да ся кръстимъ, нѣ не опрѣдѣлява съсъ какъвъ начинъ, и въ кое врѣмя: въ младенчество то ли, или въ възрасть тѣ: За това черковни тѣ начялници сѣ опрѣдѣлили и начинъ тѣ на кръщеніе то и врѣмя то.

Отъ тука е явно, че освѣнь Божественны тѣ и граждавскы законы, нуждни сѣ и черковни тѣ закони. А всякый законъ има силѣ принудителнѣ за варденіе то подъ грѣхъ; зашто то грѣхъ тѣ ничто друго не е, освѣнь прѣстѣпаніе на законъ тѣ.